

3937246 SHED/M : สาขาวิชา : สิ่งแวดล้อมศึกษา ; ศษ.ม. (สิ่งแวดล้อมศึกษา)

คำสำคัญ : ความรู้ / การปฏิบัติ / ปัญหาด้านทรัพยากรป่าไม้ / ผู้นำท้องถิ่น

นายณพวงษ์ อภรณ์ : ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับปัญหาด้านทรัพยากรป่าไม้ ของผู้นำท้องถิ่น ในท้องที่จังหวัดระนอง (KNOWLEDGE AND PRACTICES OF THE LOCAL COMMUNITY LEADERS ON FOREST RESOURCES MANAGEMENT PROBLEM IN RANONG PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ธีรัชชัย ชัยจิรฉายากุล, Ph.D., ศิริชัย ชินะดังกูร, Ph.D., สุภชัย สุกรวรรณ, พ.บ.ม. (สถิติประยุกต์) 181 หน้า. ISBN 974-664-983-3

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับปัญหาด้านทรัพยากรป่าไม้ของผู้นำท้องถิ่นในท้องที่จังหวัดระนอง และเปรียบเทียบความรู้และการปฏิบัติของผู้นำท้องถิ่นตามตัวแปร 9 ชนิด พร้อมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และการปฏิบัติของผู้นำท้องถิ่นด้วย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่ใช้แบบสอบถามแบบเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยสอบถามจากผู้นำท้องถิ่นในท้องที่จังหวัดระนอง จำนวน 337 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for WINDOW โดยใช้ค่าสถิติที (t - test) , การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) และการวิเคราะห์โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า ผู้นำท้องถิ่นมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาด้านทรัพยากรป่าไม้ในระดับต่ำ และความรู้เกี่ยวกับปัญหาด้านทรัพยากรป่าไม้ของผู้นำท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามตัวแปรทางด้าน ระดับการศึกษา ประเภทของการเป็นผู้นำ ระดับรายได้ และระดับการได้รับข่าวสาร แต่ไม่แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ กลุ่มของผู้นำ ระดับอายุ ระดับระยะเวลาการเป็นผู้นำ และอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้นำท้องถิ่นมีการปฏิบัติเกี่ยวกับด้านทรัพยากรป่าไม้ในระดับปานกลาง และการปฏิบัติดังกล่าว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามตัวแปรทางด้าน กลุ่มของผู้นำ ประเภทของการเป็นผู้นำ อาชีพ ระดับรายได้และระดับการได้รับข่าวสาร แต่ไม่แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ ระดับอายุ ระดับการศึกษา และระดับระยะเวลาการเป็นผู้นำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความรู้เกี่ยวกับปัญหาด้านทรัพยากรป่าไม้ มีความสัมพันธ์กันกับการปฏิบัติเกี่ยวกับปัญหาด้านทรัพยากรป่าไม้ ในเชิงบวกระดับต่ำ (Correlation = 0.142) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลจากการวิจัยจึงเสนอแนะว่า ควรมีการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ เกี่ยวกับปัญหาด้านทรัพยากรป่าไม้ อย่างต่อเนื่องผ่านสื่อทุกรูปแบบ โดยเฉพาะในด้านสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ ควรคำนึงถึงความถี่ของการเผยแพร่ข่าวสาร คุณภาพของข่าวสาร และความน่าสนใจของการนำเสนอ ในด้านการให้ความรู้นั้น ควรเน้นในระดับการก่อให้เกิดความตระหนัก จิตสำนึก การมีส่วนร่วมและการนำไปปฏิบัติใช้ให้มากยิ่งขึ้น